

Pätkätyö naurattaa kyyneltenkin läpi

Yhteistuotanto: Prekariaatin arki muuntuu komediaksi.

Teatteri

Teatteri 2.0, Tampereen teatteri, Joensuun kaupunginteatteri, Rovaniemen teatteri: Radikaaleinta on arki. Käsikirjoitus Taija Helminen, ohjaus Saana Lavaste. Esitys Rovaniemellä 12. 12. Seuraava esitys 14. 12. kello 19.

Alussa oli fläppitaulu, nelikenttä ja esittelykierros – tragikomedia nykyajan työelämästä lähtee käyntiin paperisille ratkaisuille virnuillen.

Tampereella lokakuussa kantaesityksensä saanut neljän teatterin yhteistuotanto tarjoaa ainutlaatuisen sekoituksen iloa, liikutusta ja ajateltavaa.

Runsaaseen dokument-

tiaineistoon tukeutuva teos ei sisällä yhtään kuivakkaa hetkeä. Sääteliäästikin dramatisoidut arkikuvaukset on jaettu eloisasti näyttelijöiden kesken.

Saana Lavasteen ohjauksessa maaniset räiskäytykset ja hillityt pohdinnat vuorottelevat harmonisesti. Karsimisen varaa alkaa etsiä vain muutamasta pidemmästä kohtauksesta.

Olisi vähättelyä sanoa **Marja Myllylä** ja **Johannes Korpijaakko** mainioksi parivaljakoksi; ilmaisuvoimaisesta tiimistä säteilee energiaa ja väriä monen

näyttelijän edestä.

Hahmot rakentuvat huolitellun rennosti ja kaavoja välttäen, olipa kyse hipah-tavasta konsultista, niukasti koulutetusta vuokratyöläisestä tai kellariloukon tee-se-itse-innovaattorista.

Karuimmisakin kohta-loissa mukana sinnittelee optimismi.

Oivaltava esineteatteri ja muut lastennäytelmiin viittaavat ilmaisukeinot sekä keventävät realismia että tuovat siihen surumielistä kirpeyttä.

Hersyvät videokohtaukset lomittuvat kerrankin kitkat-

tomasti muuhun kerrontaan.

NÄYTELMÄ sivuaa niin vanhusten yksinäisyyttä kuin terveydenhuollon puutteita-kin. Linkittäessään ongelmat toisiinsa näytelmä ei tunnu kahmivan liikaa teemoja.

Myös vanhan liiton työelämä vuosilomineen ja läksiäislahjoineen kuvataan sävykkäästi, ihannoimatta ja panettelematta.

Alkuun irralliset episodit punotaan hiljalleen yhteen, ja kaiken aikaa kasvaa huoli kadonneen pätkätyöläisen kohtalosta. Sekin osoittautuu normitragediaa moni-

syisemmäksi.

Näytelmän ei tarvitse purnata. Välähdykset todellisudesta herättävät katsojassa itsessään halun protestoida ja saavat jokaisen oivaltamaan itse, miten pienestä kiinni muutokset parempaan ovat.

Radikaaleinta on arki ei ainoastaan ota kantaa yhteiskunnallisesti, vaan myös vaikuttaa.

Tenka Issakainen

Arvion kirjoitettuaan kriitikko lähti osa-aikatyöhönsä kauppaan.

Johannes Korpijaakko ja Marja Myllylä tulkitsevat upeasti nyky-Suomen työelämää.

